

Sáttmálasemja millum Fiskimannafelagið og Reiðarafelagið

Eftir nýggja sáttmálanum er frítíðarprosentíð hækkað úr 7 upp í 9,5, og er hetta galdandi fyri túrar, har mynstrað er aftaná 1. jan. í ár

Eins og vit skrivaðu í mikudagsblaðnum, hava Fiskimannafelagið og Reiðarafelagið gjørt nýggjan sáttmála. Gamli sáttmálin skuldi fara úr gildi í desember mánaða í fjør, men komu feløgini ásamt um at framleingja hann til 8. januar í ár, tá lógtíngið ikki hevði avgreitt uppskott landsstýrisins um hækkan av frítíðarprosentinum hjá verkafólki á landi. Hetta uppskott hevði eisini áhuga hjá fiskimonnum, og vildi hesin spurningur verða tikin upp til viðgerðar undir sáttmálasamráðingunum, sum tó ikki skuldu fara fram, áður

enn landsstýrisuppskotið varð avgreitt í lótinginum.

Í nýggja sáttmálanum verður sagt m. a.:

Hevur maður verið við skipi og eru ikki onnur boð send honum innan 3 samdøgur aftaná túrur er av, so kann hann rokna seg sum biðin við aftur, um farið verður til nýggjan túr.

Hevur maður lovað seg við skipi, og vil hann geva avboð, so skal hetta gerast í seinasta lagi 7 dagar. Áðrenn farið verður. Halda partarnir ikki skyldu sína til at geva avboð rættstundis, so skal reiðari, sum er ov seinur at geva avboð, rinda viðkomandi samsýning, sum

svarar til minstuløn í ein mánaða, meðan maðurin, sum gevur avboð ov seint, skal rinda reiðaranum í samsýning eina upphædd, ið er hálvt so stór, sum tað, reiðarin skal rinda.

Býtíðarprosentíð til manningina fyri veiði við toskagornum til saltfisk verður hækkað frá 28½ til 30.

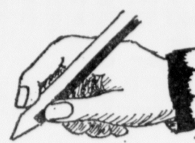
Frítíðarprosentíð verður hækkað úr 7 til 9½, hetta er galdandi fyri túrar, har mynstrað er aftaná 1. januar í ár.

Vanlukkutrygging verður strikað sum loyvdur frádráttur.

Eykaviðbótin hjá kokkinum verður hækkað úr kr. 200 til kr. 400 um mánaðin. Fasta kokkalønin verður hækkað úr kr. 600 til kr. 1000 um mánaðin fyri 1. kokk, og úr kr. 400 til kr. 700 fyri 2. kokk.

Hesar lønir verða prístalsviðgjörðar hvønn 1. januar út frá prístali 710, fyrstu ferð 1. januar 1974, verður sagt í nýggja sáttmálanum millum Reiðarafelagið og Fiskimannafelagið.

B
R
Ø
V

Hóreigging

Tann, ið er komin so mikið til árs, at hann allareíða hómur fyrra verðinskrigg, og kanska hevur roynt at fylgt eitt sindur við, má mangan rysta á høvðinum, tá tey ungu fara upp at hóreiggja ser, og siga við seg sjálfan, at ikki verða menniskjuni klókari.

Hann, ið hesar reglur skrivur, minnst hvat danska blaðið, »Politiken« var vant at siga í tjúgunum. Tað vóru sera vitugir menn, ið har skrivaðu. — Mangt var sera áhugavert, har kom fram, men sum ein reyður tráður gekk gjøgnum alt teir søgdu, at verðinskrigg kom aldri aftur.

Út frá hesi hugsan, litu tilkír vælmeindir menn sum Th. Stauning og hansara fylgisneyttar, og hansara høgri hond, hin radikali P. Munch, at tann ið gevur frið, fær frið.

So gjordist ikki, sum vit øll vita. Versailles-sáttmálin gav bakbeistinum Hitler vápin í hendi, og tá tíðin kom, tók kommunistaparadisið Russland hond í við honum, og gav honum friar hendur, til hansara oyðanarverk.

Amerika er einki Paradís, tað finst ikki á hesi jørð, tó hava mong túsend menniskju, ið flýtt hava úr Sovjet, og ikki minst úr teim londum, ið Sovjet hevur trælkað, fingið friðskjól í Amerika, og væl verið amerikanarum fyri tað.

Heldur ikki hava vit øll gloymt, hvat vit hava at takka Amerika fyri, tá teir tóku tað stóra takði, at hjálpa til at berjast tað ravnareíðið, ið Hitler og hansara harkalið var, til jarðar. Men hetta kostaði mong um ósekum týskarum bæði liv og ognir, men so mátti vera.

Og tað skal heldur ikki vera gloymt teim, tá teir tóku so stóran til, at teir oystu tað syndraða Europa nærsagt undir við Marshallmilliðardum, istaðin fyri at pina eftir krígs-skaðabót, sum menn altíð gjørdur áður.

Maðurin, ið stóð fyri aftan hetta velduga tiltak var forsetin Truman, men hetta varð neyvan tikið upp á tungu í Útvarpi Føroya, nú hann varð borin til jarðar fyri stuttum síðani.

Hetta er fyri tað nógva tað, ið pinir hesar vinstra-sosialistarnar og kommunistarnar; tí hata teir Amerika sum teir gera, tí teir vita, at við hesari stórbaru gerð spilti Amerika spelið; kom hjálpin ikki beint tá, so vildi og mátti Europa — allur Vesturheimurin — gjørt eitt kommunistareíðið, av berari neyð.

Og NATO hata teir, tí kom henda samtøka ikki tann dag hon kom, og Amerika rýmdi úr Europa, sum tað gjørdi eftir fyrra verðaldarstríð, so vildi sovjetiski herurin mestur staðið skjótt við engilsku kanalina. Hesin hóreiggjandi ungdom-

- helt på toppen - hver søndag!

søndags
aktuelt

urin heldur nokk, at hetta hevði verið gaman í, men vit eru mong, ið halda, at undir tí trælakkinum hevði livið verið lítið vert, eins og tey hava hildið, ið hava váðað alt fyri at royna at sleppa um múrin í Berlin.

Vit eru mong, mong ið vita, at tað frælsi vit eiga í dag frítt at hugsa og tala, hava við Englands og Amerika fyri at takka. — Sovjetiski herurin, brynjaður við amerikanskum vápnum gjørdi óivað ikki eitt av muni, eftir at Hitler leyp á vinir sínar fyri eystan, men tað var ikki meir enn uppiborið, teir hjálptu honum, sum sagt at leypa á Polen, og teir byttu hetta neyðar land »ókrístiliga« millum sín, sum teir ransmenn teir vóru, báðir partar.

Seinasta leygardag er ein maður í Keypmannahavn, ið biður okkum allar foroyingar leggja í vaðið í Vietnam.

At stríðið har er eitt ólukkuligt stríð, ein sorgarlekur, so veldugur, at ikki finnst orð fyri tí, vita vit. Men neyvan er hetta berur gaman fyri mann sum Nixon heldur, men tað er kanska ikki so gangandi greitt, sum hesin maður, ið »Sosialine« skrivur, í sínum bláoygni heldur.

Verðin er so hørð, tað ber ikki altíð til at fylgja bibilordinum, um at venda hin vangan til.

Gud havi lov fyri, at bandaríkið í Amerika átti eitt satt mannfólk sum John Kennedy, tá kommunisturin Krushev var í ferð við at seta rakettstöðir upp hjá litlabeiggja á Cuba.

Og hesin sami Kennedy var forseti, minnst meg rætt, eftir at stríðið í Vietnam var byrjað, so hetta ólúksálga stríð er ikki Nixon's verk.

Tað frættist samstíðis at nakrir bláoygdar á Flatlondum eru í ferð við at leggja okkum lag á nær sjómarkið skal flytast út.

At teir aldri vera klókari, mitt í øllum lesnaðinum!

S. P. K.

Ársins menn

Richard M. Nixon, forseti í USA og trygdarpolitiski ráðgevari hansara, Henry Kissinger eru kosnir ársins menn 1972.

Tað er amerikanska tíðarritið, »Time«, ið hevur kosið teir báðar.

Danskur listarmaður, við føroyskum áhuga, hevur listaframsýning

Danski listarmaðurin, John Olsen, hevði fyrstu dagarnar í hesum árinum framsýning í Fredrikssund, skrivar Frederiksborg Amts Avis.

Blaðið skrivar, at listarmaðurin, ið hevur stóran áhuga fyri føroyskari avmyndan, í samband við framsýningina

hevði fingið danskan upplestrar mann at lesa ymsar yrkingar úr »Atlantshavinum«, her verður óivað hugsað um føroyskar yrkingar, sum kanska eru týðdar til danskt mál.

Blaðið leggur aftrat, at á framsýningini varð eisini spældur føroyskur tónleikur.

Konsessión til íslendingar

Norska stjórnin hevur endurnýggja konsessiónina til Loftleiðir, til at røkja ruturnar Reykjavík—Oslo—Stockholm og Reykjavík - Oslo - Keypmannahavn.

Statsstuðul

Norski staturin fer í komandi ár at lata 11 milj. kr. til politisku flokkarnar.

Statsstuðulin til politisku flokkarnar í Noregi verður komandi ár 11 miljónir kr. Hetta er ein miljón meir enn í ár.

nin verður í døgnum 16. og 17. januar.

Í summar eru tey boðin at vitja í Íslandi, og verður vitjanin væntandi í juli mánaða. Tað er íslenski forsetin, Kristján Eldjárn, ið hevur boðið teimum

Margretha

Til Svíaríkis

Margretha drottning og Heindrikkur prinsur, fara á vitjan í Svøríki í hesum mánaða. Vitja-

